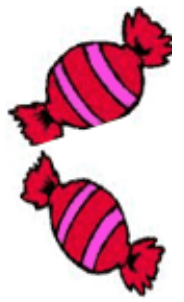

נא לא לקרא בזמן התפלה		
יקריאת התורה		
מוצט"ק	הד"נ	
20:29	19:17	קרית ארבע
20:30	19:18	חיספין
20:33	19:21	חיפה
20:29	19:13	ירושלים
20:32	19:29	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פרשת בלק | י"ז תמוז התשע"ב | גליון מספר 37 | שנה ראשונה

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

נקדה למחשבה

לרפואת אביטל בת חנה

מחרבן לגאלה

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים. "צום הרביעי (י"ז בתמוז) וצום החמישי (ט' באב) וצום השביעי (צום גדליה) וצום העשירי (עשרה בטבת) יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים", קרא ראובן המדרין בפעלה שהתקיימה השבוע. הקשבנו קשב רב להמשך דבריו: ב"ז בתמוז ארעו חמשה אסונות גדולים לעם ישראל. משה שבר את לוחות הברית הראשונים בהר סיני, תגובה לחטא העגל, פסקה הקרבת קרבן התמיד בבית המקדש הראשון, כשלא נמצאו עוד בהמות לקרבן. חומות ירושלים נפרצו, לפני חרבן בית המקדש השני, ולפני המרד הגדול, שרף המצביא הרומאי אפוסטמוס, ספר תורה, ופסל של עבודה זרה הצב בהיכלו של בית המקדש. זה פשוט לא יאמן, אמר נעם. ראו איך עברו הרבה שנים בין חרבן בית ראשון לחרבן בית המקדש השני, וכאילו אף אחד לא למד לקח. איך זה קורה? האם עם ישראל שכח את הגלות בבבל? באמת, זה נשמע כל כך רחוק מאתנו, לולא מה שאנו לומדים מהנביאים ומספרי חכמים לא היינו יודעים מה היו הגורמים לחרבן ולסבל של עמנו באותם הימים, אמר ראובן. ומה קורה אתנו היום, שאל ירחמיאל, וכי אנחנו למדנו לקח? אכן, אמר ראובן, ברך השם שחזרנו לארצנו הקדושה, אך עם כל זאת עלינו להשתפר ולתקן את אותם הגורמים שעדיין מצויים גם בנו. ואיך נדע מה הם, שאל נתנאל? מדברי חכמים אנו לומדים שעם ישראל התנהגו זה לזה בצורה לא מוסרית, פגעו בחלשים, והתייחסו בזלזול לחכמי התורה ולקיום המצוות. לאט ומתוך הרגל רבים מאד שכחו את הקב"ה ואת כל הטוב שעשה לעם ישראל, ועזבו את מצוותיו ולא שמעו בקול נביאיו. ענה ראובן המדרין. ומה דעתכם קרא עז שנקים חבורה שתסייע לחלשים ותתחזק במצוות, גלך לשעורי תורה ונכבד תלמידי חכמים, ומי שיראה אותנו ילמד ממעשינו, וכך נהיה שתפים לקרוב הגאלה ולבגן בית המקדש במהרה בימינו? ככה קמה לה חבורת שומרי החומות. רוצים גם אתם להצטרף? תקימו אצלכם בשכונה ובקטנה חבורת שומרי החומות וספרו לי סכמנו? בהצלחה.

שבת שלום ולהתראות בשבוע הבא בעלון פרשת פנחס, יונתן.

גר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
ה"ד

החִידָה הַפְּרָשָׁה

- ☺ מי הִיהָ בִּלְקָה?
- ☺ מי הִיהָ בִּלְעָם?
- ☺ מדוּעַ קָרָא בִּלְקָה לְבִלְעָם?
- ☺ מָה קָרָה עִם הָאֲתוֹן אַחֵר שֶׁפְּתָחָה אֶת פִּיהָ?

בְּשֵׁלֵי הַפְּרָשָׁה

בִּלְקָה, מֶלֶךְ מוֹאָב, חוֹשֵׁשׁ מִיִּשְׂרָאֵל הַמִּתְקַרְבִּים לְאַרְצוֹ, וְקוֹרָא לְבִלְעָם בֶּן בְּעוֹר שִׁיבּוֹא לְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל. ה' אוֹסֵר עָלָיו לְלַקֵּת, וְהַשְּׁלִיחִים בָּאִים פְּעַם נֹסֶפֶת לְשִׁכְנֵעַ אוֹתוֹ, וּבִלְעָם הוֹלֵךְ בְּתַנְאֵי שִׁיגִיד מִה שֶׁה' יֹאמֵר לוֹ. בְּדַרְכַּי חוֹסֵם מְלֶאכֶת ה' אֶת אֲתוֹנוֹ שֶׁל בִּלְעָם וְהִיא נִעְצָרֶת. בִּלְעָם מֵכָה בַּה עַד שֶׁהִיא פּוֹתַחַת אֶת פִּיהָ. רַק אַז רוֹאָה גַם בִּלְעָם אֶת הַמְּלֶאכֶת, שֶׁמִּשְׁבִּיעַ אוֹתוֹ לֹאמֹר רַק מִה שִׁיאֵמַר לוֹ. בִּלְעָם מְגִיעַ לְבִלְקָה, וּמַפְיֵו יוֹצֵאִים רַק דְּבָרֵי בְרָכָה לְיִשְׂרָאֵל! יִשְׂרָאֵל זֹנִים אַחֲרֵי בְנוֹת מוֹאָב וּמַדְיָן, וּמִשְׁתַּתְּפִים בְּפִלְחוֹן לְאֱלֹהֵיהֶם. כִּשְׁפָנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר רוֹאָה אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי וּמַדְיָנִית חוֹטְאִים לְעֵינָי כֹּל, הוּא הוֹרֵג אֶת שְׁנֵיהֶם וְהַמַּגִּפָּה נִעְצָרֶת.

הַמְּשַׁחָה הַפְּרָשָׁה

בִּלְעָם הִרְשַׁע רָצָה בְּכַח הַדְּבוּר לְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַמַּלְאָכִים שִׁיּוֹצִיא מִפִּיּוֹ. לְפָעַמִּים, הַמַּלְאָכִים שְׁלָנוּ דוֹקְרוֹת וּמְכַאֲבוֹת יוֹתֵר מִסַּכִּין חֲדָה אוֹ חֲרָב. עֲלִינוּ לְהִשְׁמַר מִכָּל מִשְׁמַר שֶׁלֹּא נוֹצִיא מַלְאָכִים לֹא יְפוֹת, מְכַאֲבוֹת וּמַעֲלִיבוֹת, לְמִרְוֹת שֶׁמִּישָׁהוּ מִבְּנֵי הַמְּשַׁחָה טְעָה וְאָמַר דְּבָרִים לֹא נְעִימִים שֶׁהַכְּאִיבוֹ לָנוּ. הַסַּפּוֹר עַל בִּלְעָם שָׁבָא לְקַלֵּל וְהַקְּב"ה הִפְךָ אֶת הַקְּלָלוֹת לְבִרְכוֹת צְרִיךְ לְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁלְּכָל יְהוּדֵי יֵשׁ שְׁמִירָה מִיְחֻדָּת שֶׁתִּשְׁרַח עָלָיו רַק בְּרָכָה, וְאִם חָס וְשָׁלוֹם דְּבָרוֹ אֵלָיו לֹא יָפָה, הִרֵי הַקְּב"ה הוֹפֵךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָה. נִשְׁמָר עַל פָּנוּ וְדַבְּרוּנוּ בְּכָל מְקוֹם וּבְכָרֵט בְּקָרֵב מִכְּרָנוּ וּמִשְׁפָּחוֹתֵינוּ.

סֵפֶר אֶלְוֵן הַשֶּׁבֶת

לְהַקָּה שֶׁל צְפַרְדְּעִים טִיְלוּ לָהֶם בְּיַעַר, לְפִתְעַ נִפְלוּ שְׁנֵי צְפַרְדְּעִים לְתוֹךְ בּוֹר עֵמֶק מְאֹד. כֹּל שָׂאֵר הַצְּפַרְדְּעִים הַתְּגוֹדְדוּ יַחַד סָבִיב הַבוֹר. כְּשֶׁהֵם רָאוּ עַד כְּמָה הַבוֹר עֵמֶק הֵם צָעְקוּ לְצְפַרְדְּעִים שֶׁנָּפְלוּ: "חֲבֵרָה, אֵין לָכֶם שׁוּם סְכוּי שֶׁתִּצָּאוּ מִכָּאן בְּחַיִּים... אַתֶּם נִחְשָׁבִים כְּבָר לְמֵתִים... חֲבַל לָכֶם בְּכָלֵל לְהִתְאַמֵּץ!" לְצְפַרְדְּעִים שֶׁנָּפְלוּ לֹא הִיָּה שׁוּם חֲשֵׁק לְוַתֵּר עַל חַיִּיהֶם בְּכֹזָאֵת קְלוּת. שְׁנֵי הַצְּפַרְדְּעִים הִתְעַלְמוּ מִהַצְּעָקוֹת וְהִסְמִינִים שֶׁל חֲבֵרֵיהֶם מִלְמַעְלָה וְנִסּוּ לְקַפֵּץ הַחוּצָה בְּכָל כַּחֵם, בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּפַרְדְּעִים שֶׁמְחוּץ לְבוֹר מְמַשִּׁיכִים לְצַעֵק לָהֶם וּלְסַמֵּן לָהֶם בְּכָל מִיָּנִי דְרָכִים עִם הַיָּדִים שֶׁאֵין לָהֶם סְכוּי... "בְּחַיִּים לֹא תִצָּאוּ מִכָּאן..." אַחַד הַצְּפַרְדְּעִים שָׁמַע בְּעֵצְתָם שֶׁל הַצְּפַרְדְּעִים, אָפְסוּ כְּחוֹתֵינוּ, הוּא פָּשׁוּט נִכְנַע וּמֵת בְּקַרְקַעִית הַבוֹר. הַצְּפַרְדֵּעַ הַשְּׁנִי לֹא וַתֵּר, הוּא נִסָּה וְהִמְשִׁיךְ בְּכָל כַּחֹז בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּפַרְדְּעִים מִסְמָנִים לוֹ בְּתַנּוּעוֹת וּצוּעִקִים מִפְּתַח הַבוֹר "חֲבַל עַל הַמְּאָמֵץ... אֵין לָךְ שׁוּם סְכוּי בְּעוֹלָם... הַפֶּסֶק אֶת הַמְּאָמֵץ וְהַסְבֵּל שְׁלֵךְ, וּפָשׁוּט תָּמוּת". וּבְכָל זֹאת, הַצְּפַרְדֵּעַ הַמְּשִׁיךְ לְנִסּוֹת, הוּא קַפֵּץ אֶפְלוֹ חֲזָק יוֹתֵר... וּבְסוּפוֹ שֶׁל דְּבָר, הוּא נִתֵּן נִתּוֹר כְּזֶה חֲזָק וּלְבַסּוֹף, הַצְּלִיחַ לְצֹאֵת הַחוּצָה מִהַבוֹר. כְּשֶׁהוּא יֹצֵא הַחוּצָה, שֶׁאֵלּוֹ אוֹתוֹ חֲבָרְיוֹ הַצְּפַרְדְּעִים: "אֵיךְ עָשִׂיתָ אֶת זֶה? הַבוֹר הִיָּה מִמֶּשׁ עֵמֶק..." בְּשַׁפַּת הַסִּמָּנִים הַסְבִּיר לָהֶם הַצְּפַרְדֵּעַ כִּי הוּא חֲרַשׁ... הוּא לֹא שָׁמַע מִה אוֹמְרִים לוֹ, וּבְטַעוֹת פָּרַשׁ אֶת קִרְיאוֹתֵיהֶם הַנְּרַגְשׁוֹת כְּמִלּוֹת עִידוּד... בְּלִשׁוֹנוֹ יֵשׁ אֶת הַכַּח ל-חַיִּים וְיֵשׁ אֶת הַכַּח לְהַרְוֵג. לְמִי שֶׁכְּבָר נִמְצָא לְמַטָּה, מַלְאָכִים הַרְסִנּוּת וְחִסָּר עִידוּד - לֹא יַעֲלוּ אוֹתוֹ לְמַעְלָה. עִידוּד זֶהוּ כַּח, תְּקִנָּה וְרִצּוֹן לְהַמְשִׁיךְ.